

Î N C H E I E R E

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Camera de Licențiere,

în pricina civilă la cererea Camerei de Licențiere cu privire la retragerea licenței Întreprinderii Individuale „MIHAIL BÎRCA”,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea Individuală „MIHAIL BÎRCA”, casată hotărîrea Judecătoria Orhei din 20 iulie 2015 și emisă o nouă hotărîre de respingere a cererii,

c o n s t a t ă

La 02 iulie 2015, Camera de Licențiere a depus cerere cu privire la retragerea licenței ÎI „MIHAIL BÎRCA” seria A MMII nr. 048592 din 23 decembrie 2013, pentru genul de activitate „activitatea de transport rutier de persoane prin servicii regulate, ocazionale, inclusiv turistice (în trafic național)”, cu obligarea depunerii formularului licenței retrase la Camera de Licențiere.

În motivarea cererii a invocat că, în baza Deciziei Camerei de Licențiere nr. 2438 din 16 decembrie 2013, a fost eliberată ÎI „MIHAIL BÎRCA” licența seria A MMII nr. 043273 din 23 decembrie 2013 pentru genul de activitate „transportul auto de călători în folos public”, valabilă pînă la 23 decembrie 2018.

Indică petiționarul că, în urma controlului inopinat efectuat la 05 martie 2015, s-a constatat că ÎI „MIHAIL BÎRCA” în cadrul desfășurării activității licențiate, nu s-a conformat prevederilor art. 26 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător și drept consecință, la 17 aprilie 2015 Camera de Licențiere a emis Prescripția nr. 05/63 privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile de licențiere, prin care titularul de licență a fost obligat să-și conformeze activitatea prevederilor actelor legislative, solicitînd informarea în scris pînă la 17 mai 2015 despre remedierea încălcărilor constatate.

Concomitent, la 16 aprilie 2015 titularul de licență ÎI „MIHAIL BÎRCA” a depus prin intermediul serviciului e-licențiere cerere de reperfectare a licenței nr.

RE15-11-14615, privind includerea managerului de transport rutier și adresei de desfășurare a activității licențiate, schimbarea genului de activitate integral în „activitatea de transport rutier de persoane prin servicii regulate, ocazionale, inclusiv turistice (în trafic național)”. Urmare, la 22 aprilie 2015, Camera de Licențiere a emis Decizia nr. 1014/RE privind reperfectarea licenței ÎI „MIHAIL BÎRCA” cu termenul de valabilitate până la 23 decembrie 2018, licența reperfectată fiind eliberată pe un formular nou - seria A MMII nr. 048592.

În legătură cu neexecutarea prescripției din 17 aprilie 2015, a fost emisă repetat de către autoritatea de licențiere Prescripția nr. 05/100 din 18 mai 2015 cu privire la lichidarea încălcărilor condițiilor de licențiere, avertizând despre posibila retragere a licenței, dacă încălcările menționate nu vor fi lichidate până la 18 iunie 2015.

Pe cale de consecință, din motivul neexecutării prescripției repetate, Camera de Licențiere a emis Decizia nr. 135 din 30 iunie 2015 privind retragerea licenței ÎI „MIHAIL BÎRCA”.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 20 iulie 2015, cererea a fost admisă și s-a dispus retragerea licenței ÎI „MIHAIL BÎRCA”, seria A MMII nr. 048592 din 23 decembrie 2013, eliberată pentru genul de activitate „activitatea de transport rutier de persoane prin servicii regulate, ocazionale, inclusiv turistice (în trafic național)”, cu obligarea ÎI „MIHAIL BÎRCA” să depună formularul licenței nominalizate la Camera de Licențiere. Instanța de judecată a hotărât retragerea licenței ÎI „MIHAIL BÎRCA”, din motivul neexecutării prescripțiilor emise de Camera de Licențiere privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile de licențiere.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, a fost admis apelul declarat de ÎI „MIHAIL BÎRCA”, casată hotărârea Judecătoriei Orhei din 20 iulie 2015 și emisă o nouă hotărâre de respingere a cererii. Instanța de apel a concluzionat că prin emiterea deciziei de reperfectare a licenței ÎI „MIHAIL BÎRCA”, se prezumă lipsa cărorva încălcări în activitatea acestuia.

La 15 ianuarie 2016, în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC, Camera de Licențiere a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015 și menținerea hotărârii Judecătoriei Orhei din 20 iulie 2015.

În susținerea recursului Camera de Licențiere a invocat că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și anume Legea nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător și Legea nr. 451 din 30 iulie 2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător.

Consideră eronat argumentul instanței de apel precum că, fiind emisă decizia de reperfectare a licenței ÎI „MIHAIL BÎRCA”, se prezumă lipsa cărorva încălcări în activitatea acestuia, or, în caz contrar cererea avea să fie respinsă, deoarece Camera de Licențiere nu era la moment în drept să refuze în reperfectarea licenței, întrucât titularul de licență a respectat toate cerințele necesare reperfectării licenței.

Indică recurentul Camera de Licențiere că, instanța de apel a ignorat faptul că titularul de licență, la momentul depunerii declarației de reperfectare a licenței, avea acordat termen conform prescripțiilor pentru remedierea neajunsurilor menționate în actul de control și putea să le remedieze în orice moment, în așa mod să evite situația în care Camera de Licențiere să emită decizia cu privire la retragerea licenței.

Totodată, instanța de apel a aplicat incorect prevederile art. 11 alin. (4) din Legea nr. 451 din 30 iulie 2001, deoarece în speță nu au fost constatate careva date neveridice.

La 29 ianuarie 2016, în adresa intimatului ÎI „MIHAIL BÎRCA” a fost expediată copia recursului declarat de către Camera de Licențiere cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

La 29 februarie 2016, ÎI „MIHAIL BÎRCA” a depus referință, solicitând declararea recursului depus de către Camera de Licențiere ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Camera de Licențiere este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Camera de Licențiere nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurenței precum că, instanța de apel eronat a concluzionat că prin emiterea deciziei de reperfectare a licenței ÎI „MIHAIL BÎRCA”, se prezumă lipsa cărorva încălcări în activitatea acestuia, din următoarele considerente.

Din conținutul prescripțiilor nr. 05/63 din 17 aprilie 2015 și nr. 05/100 din 18 mai 2015 emise de Camera de Licențiere, rezultă că în urma efectuării controlului inopinat, s-a constatat că ÎI „MIHAIL BÎRCA” nu și-a conformat prevederilor actelor legislative, activitatea desfășurată în baza licenței A MMII nr. 043273 din 23 decembrie 2013 pentru genul de activitate „transportul auto de călători în folos public”,

În urma reperfectării licenței prin decizia din 22 aprilie 2015, ÎI „MIHAIL BÎRCA” i-a fost eliberat un nou formular al licenței seria A MMII nr. 048592 pentru un alt gen de activitate, și anume „activitatea de transport rutier de persoane prin servicii regulate, ocazionale, inclusiv turistice (în trafic național)”.

Astfel, la data emiterii prescripției repetate – 18 mai 2015, ÎI „MIHAIL BÎRCA” deținea deja licența reperfectată cu nr. 048592, fiind schimbat genul de activitate, însă a fost obligat să-și conformeze prevederilor legislației în vigoare activitatea desfășurată în baza licenței precedente cu nr. 043273.

Mai mult ca atât, potrivit prevederilor art. 15 alin. (5) din Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător nr. 451 din 30 iulie 2001, la reperfectarea licenței, în cazul în care licența reperfectată se eliberează pe un formular nou, autoritatea de licențiere adoptă decizia despre recunoașterea nevalabilității licenței precedente. Deci, licența nr. 043273 odată cu eliberarea licenței reperfectate nr. 048592 a fost recunoscută nevalabilă.

Afară de aceasta, procedura de reperfectare a licenței include și posibilitatea refuzului autorității emitente de a reperfecta licența în cazul când se stabilesc iregularități, și anume depistarea de către autoritatea de licențiere a datelor neveridice în documentele prezentate.

Din aceleași considerente nu poate fi reținut nici argumentul Camerei de Licențiere precum că, la momentul depunerii declarației de reperfectare a licenței, ÎI „MIHAIL BÎRCA” avea acordat termen conform prescripțiilor pentru remedierea neajunsurilor menționate în actul de control și putea să le remedieze în orice moment.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele

recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Camera de Licențiere ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Camera de Licențiere se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru